

Evangelium určené všem národům

Biblické texty: Žalm 33,1-15; Ř 15,7-13; Mt 20,20-27

Sestry a bratři,

naše generální synoda se koná v roce 100. výročí našeho novodobého státu. Do centra naší pozornosti se tak dostávají témata, jako jsou vlast a národ. Pokusím se spolu s vámi projít některá místa v Bibli, kde se hovoří o národě či národech. Společně tak můžeme z Božího slova v Písmu hledat odpověď na otázku, jaký význam a hodnotu má národ pro nás dnes. Není to snad již dokonce něco, co nepatří k naší křesťanské víře?

Projdeme-li Bibli, pak nelze přehlédnout, že zvláštní místo v událostech spásy zaujímá jeden jediný národ. A tím je Izrael. Zaslíbení Žalmu 33. „Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem,“ bychom chtěli vztáhnout nejraději na svůj český národ. Alespoň v souvislosti s intenzivním náboženským životem našich předků v minulosti. Anebo jej na náš národ vztáhnout alespoň jako přání do budoucnosti, že v naší společnosti budou přece jen přibývat věřící křesťané. Ale tento žalm se ve svém původním významu týká Izraele a židovského lidu. Nosí totiž Boží jméno přímo ve svém názvu. Uprostřed pohanského světa, mezi národy vzývajícími svá vlastní božstva a modly, žil Izrael vírou v jediného Boha Hospodina, Pána nebes a země, Vládce celého světa. Ale již v tomto žalmu je naznačena univerzálnost Božího zjevení. Není určeno jen Izraeli, jedinému národu, ale všem lidem a celému světu. V žalmu je řečeno: „Všichni obyvatelé světa, žijte v jeho bázni“ (Ž 33,8). Bůh Hospodin je Pánem celé země, všech národů, takže přece jen můžeme toto zaslíbení, toto blahoslavenství národu, vztahovat i na svůj národ – český, slovenský i další.

Listujeme-li dále v Písmu svatém, můžeme narazit na Ježíšův výrok o národech ve vztahu k vládcům: „Vládcové panují nad národy, a velicí je utlačují“ (Mt 20,25). Národy jsou rozmanité a také co do početnosti jsou velké národy a počtem menší. Národy byly a jsou vměštnávány do různých státních útvarů a politických systémů, někdy i proti své vůli. Národy, které rozvinuly svoji kulturu, usilovaly o právo na sebeurčení a samostatnost, jako tomu bylo v případě Čechů a Slováků. Někdy národy, které žijí spolu, a lidé, kteří jsou si navzájem z různých národů sousedy, se politikou a mocenskými zájmy dostanou do odcizení, nepřátelství a vedou proti sobě boj. Masaryk říkal, že nebojují proti sobě národy, ale státy. Vládcové rozdělují národy a panují nad slabšími. V roce 1918 získal náš národ či národy svobodu, aby si mohl demokraticky vládnout sám, ale přišly doby, kdy nad naším národem panovali jiní vládcí. Vše, čím náš národ a stát prošel během sta let, vedlo k tomu, že význam národa je v naší společnosti umenšen. Jaký má pro nás význam národ? Jaké je v nás silné vědomí nebo dokonce hrdost, že patříme právě k tomuto našemu národu? Jistě, že se musíme právem obávat projevů nesnášenlivého nacionalismu či dokonce projevů rasismu. Přesto je třeba v sobě pěstovat dobrý vztah

k vlastnímu národu, k vlastní kultuře, k vlastní řeči, k vlastním dějinám. Láska k vlastnímu národu neznamena nenávisť k druhému národu. Navíc národy nejsou od sebe izolovány, ale navzájem se ovlivňují a obohacují.

Jako křesťané, jako Kristova církev víme o jeho vyslání ke všem národům: „Jděte ke všem národům, získávejte mi učedníky a křtěte je...“ (Mt 28,19-20). U tohoto místa v Novém zákoně, kde se mluví o národech, se musíme pozorně zastavit. Starý zákon je soustředěn na jeden národ, Nový zákon je svým poselstvím otevřen pro lidi ze všech národů. Vzkříšený Ježíš posílá své učedníky ke všem národům. Zmínka o všech národech v Ježíšově vyslání obsahuje velmi důležitou skutečnost, že všechny národy mají před Bohem stejnou hodnotu. Národ se stává v pravém slova smyslu národem, když se k němu dostává poselství Kristova evangelia a formuje jej podle jeho hodnot dobra, soucítění a lásky. Lidé ze všech národů jsou v Božím zájmu a stávají se prostřednictvím apoštolů a svědků adresáty Ježíšova evangelia.

A dostáváme se k dalšímu místu v Bibli, kde se hovoří o národech, a tím je list Římanům, kde apoštol Pavel cituje Žalm 117.: „Chvalte Hospodina, všechny národy.“ Pavel užívá tento žalm v souvislosti s představením misijního záměru zvěstování evangelia určeného pro pohanské národy, pro všechny národy, které se mají setkat s Boží láskou a slitováním a oslavovat společně Hospodina. Výzva ke společné oslavě Boha je velikou vizí. Je zde vyjádřena shoda, harmonický hlas a přátelství mezi národy.

A ještě jedno místo – až z poslední knihy Bible - Zjevení Janova – si připomeňme: „Národy budou žít v jeho světle“ (Zj 21,24). Nejedná se o jediný národ, nebo o některé národy, ale o všechny národy. Každý národ má před Bohem své důstojné místo. Víze z knihy Zjevení ukazuje, že národy mohou a budou žít ve vzájemnosti ve světle lásky Ježíše Krista.

Z Božího slova poznáváme, že národ není něco bezvýznamného. Naopak. Národ má svoji hodnotu a je v Božích záměrech a plánech. Nejen izraelský národ, ale i další národy obývající tuto Zemi. Národy znamenají svébytnost, jedinečnost a různost našeho lidství. Platí to i o českém a slovenském národě i dalších národech. Této skutečnosti si byli vědomi ti, kteří utvářeli Církev československou husitskou a viděli její zvláštní poslání právě v českém národě. Proto i dnes máme být jako Církev československá husitská otevřeni především našemu národu a společnosti. Nemáme však vystupovat za národ, ani se projevovat jako soudci našeho národa a společnosti s nadřazeným smýšlením a přezíravým pohledem na lidi kolem nás. Ale máme s velkou pokorou a porozuměním přinášet do české společnosti evangelium Ježíše Krista.

Kéž nám k této naší službě a úkolu dává milostivý Bůh svou moudrost, odvahu a sílu ze zdrojů svatého Ducha. Amen.

*Kázání při bohoslužbě na generální synodě duchovních
v Husově sboru v Praze 6 – dne 8. října L.P. 2018*

T. B.